

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Farum Fjernvarme A.m.b.a.
OVER Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014
OM afskrivningsgrundlag for transmissionsledning

1. september 2015

J.nr. 1021-15-1-28

UJO-EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Næstformand, professor, cand.jur. & ph.d. Birgitte Egelund
SÆTNING Olsen
I SAGEN Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, cand.jur. & ph.d. Michael Gøtze
Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014 stadfæstes.
AFGØRELSE

Farum Fjernvarme A.m.b.a. ved advokat Pernille Aagaard Truelsen, advokatfirmaet Energi & Miljø, (herefter klager) har den 22. december 2014 klaget over Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014. Ved afgørelsen afviste Energitilsynet at give pålæg om ændring af afskrivningsgrundlaget/anlægssaldoen for den sydgående transmissionsledning fra Hillerød Kraftvarmeværk på 54,5 mio. pr. 1. januar 2011, jf. varmemforsyningslovens¹ § 21, stk. 4, og afskrivningsbekendtgørelsens² § 4, stk. 1 og 3, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 2. Vattenfall A/S har under sagens behandling ved Energiklagenævnet været repræsenteret ved advokat Christian Sinding, Nyborg & Rørdam Advokatfirma, I/S Vestforbrænding har været repræsenteret ved advokat Agnete Nordentoft, Advokatfirmaet Bech-Bruun, og DONG Energi

¹ Bekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 af lov om varmemforsyning med senere ændringer.

² Bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital ifølge lov om varmemforsyning, som ændret ved bekendtgørelse nr. 596 af 8. juni 2007.

A/S har været repræsenteret ved advokat Anders Stubbe Arndahl, advokatfirmaet Kromann Reumert.

Sagens baggrund

Forsynings- og ejerforhold

Klager modtager varme fra Hillerød Kraftvarmeværk, som er idriftsat i 1991. Varmen modtages via den sydlige transmissionsledning, som blev etableret i 1996 og forbinder fjernvarmeforsyningsnet med Hillerød Kraftvarmeværk. Både Hillerød Kraftvarmeværk og transmissionsledningen er etableret af Sjællandske Kraftværker I/S.

I 2006 overtog DONG Energy A/S ejerskabet af Hillerød Kraftvarmeværk med tilhørende transmissionsledninger. Med virkning fra 1. juli 2006 indgik DONG Energy A/S og Vattenfall AB aftale om, at Vattenfall-koncernen overtog bl.a. Hillerød Kraftvarmeværk med tilhørende transmissionsledninger. Vattenfall AB's aktiviteter i Danmark blev overdraget til det danske datterselskab, Vattenfall A/S.

Klager modtog den 16. juni 2006 en orientering fra Vattenfall A/S om overdragelsen af transmissionsledningen, hvoraf det bl.a. fremgik, at transmissionsledningen fra Hillerød Kraftvarmeværk i henhold til varmemforsyningslovens § 23 f skulle tilbydes varmemforbrugerne i forbindelse med salg/overdragelse. Det fremgik endvidere, at det tidsmæssigt ikke havde været muligt at nå dette før 1. juli 2006, men at Vattenfall A/S efter 1. juli 2006 ville tage initiativ til en proces, der skulle sikre opfyldelsen af denne bestemmelse. Klager rykkede herefter løbende for oplysninger vedrørende forkøbsretten. Den 26. november 2009 sendte Vattenfall A/S et tilbud til klager om udnyttelse af forkøbsretten. Klager fik en 3-måneders frist til at acceptere dette tilbud. Ved brev af 22. december 2010 meddelte Vattenfall A/S klager, at Vattenfall A/S havde modtaget et købstilbud på den sydgående transmissionsledning (betinget købsaftale) på 54,4 mio. kr. fra I/S Vestforbrænding med overtagelse den 1. januar 2011. Vattenfall A/S oplyste, at selskabet tidligere havde tilbudt klager at udøve sin forkøbsret, og at dette tilbud blev gentaget nu til den anførte pris og på vilkårene angivet i den betingede købsaftale.

Hidtidig behandling hos Energitilsynet og Energiklagenævnet

Den 21. marts 2011 rettede klager henvendelse til Energitilsynet vedrørende klagers forkøbsret til den sydgående transmissionsledning. Klager anmodede Energitilsynet om i medfør af varmemforsyningslovens bestemmelser om forkøbsret i § 23 f at afgøre, hvordan bl.a. markedsprisen for transmissionsledningen skulle opgøres. Klager anmodede endvidere Energitilsynet om at tage stilling til, om opgørelsen af afskrivninger på transmissionsledningen, der indgik i en varmeleveringsaftale mellem klager og Vattenfall A/S, var i overensstemmelse med varmemforsyningsloven.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 2 af 19

Energitilsynet traf den 13. oktober 2011 delafgørelse i sagen. Energitilsynet afviste bl.a. at fastsætte markedsprisen under henvisning til, at overdragelse af transmissionsledningen fra DONG Energy A/S til Vattenfall A/S havde været ugyldig, idet DONG Energy A/S ikke havde iagttaget klagers forkøbsret efter varmemforsyningslovens § 23 f. Energitilsynet oplyste samtidig, at spørgsmålet om afskrivninger på transmissionsledningen ville blive behandlet i en særskilt sag.

Klager indbragte ved brev af 9. november 2011 Energitilsynets afgørelse for Energiklagenævnet, idet klager fandt, at tilsynets afgørelse af 13. oktober 2011 burde ophæves og hjemvises til fornyet behandling med henblik på tilsynets fastlæggelse af vilkårene for overdragelsen af transmissionsledningen.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 3 af 19

Ved afgørelse af 12. marts 2012 (j.nr. 1021-11-51)³ ophævede Energiklagenævnet Energitilsynets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling i Energitilsynet. Nævnet fandt – således som også Energitilsynet selv havde anført efterfølgende – at Energitilsynet ikke havde kompetence til at tage stilling til, hvorvidt en aftale om overdragelse af et anlæg som nævnt i § 23 f, stk. 1, var sket i strid med bestemmelsen, herunder om overdragelsen var ugyldig i medfør af § 23 f, stk. 5, samt hvad retsvirkningen af ugyldighed i givet fald skulle være. Energiklagenævnet fandt det derfor beklageligt, at Energitilsynets afgørelse af 13. oktober 2011 var formuleret således, at tilsynet tog stilling til, at overdragelsen mellem DONG og Vattenfall A/S i 2006 var sket i strid med § 23 f, stk. 1, og herefter konstaterede, at aftalen om overdragelse var ugyldig, jf. § 23 f, stk. 5. Energiklagenævnet fandt herefter, at Energitilsynet i den konkrete situation, hvor transmissionsledningen ved forkøbsretten var blevet tilbudt klager, og hvor tilsynet alene var blevet anmodet om at tage stilling til vilkårene (herunder markedsprisen) for overdragelse i medfør af varmemforsyningslovens § 23 f, stk. 4, skulle have taget stilling hertil i afgørelsen af 13. oktober 2011. Energiklagenævnet bemærkede bl.a., at Energitilsynets fastsættelse af vilkårene i medfør af varmemforsyningslovens § 23 f, stk. 4, alene er udtryk for Energitilsynets vurdering af, hvilke vilkår en overdragelse bør ske på, herunder navnlig tilsynets prisfastsættelse af et givent aktiv i den konkrete sag. Nævnet fandt endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt en overdragelse er sket i overensstemmelse med varmemforsyningslovens § 23 f, stk. 1, var uden betydning for Energitilsynets kompetence til at fastsætte vilkår efter stk. 4. Energitilsynets afgørelse blev herefter ophævet, og sagen hjemvist til fornyet behandling.

Ved afgørelse af 25. november 2014 traf Energitilsynet på baggrund af den fornyede behandling afgørelse om fastlæggelse af markedsprisen m.v. på

³ Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

transmissionsledningen. Ved en separat afgørelse ligeledes af 25. november 2014 traf Energitilsynet afgørelse af spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen.

Klager har ikke påklaget Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014 om fastlæggelse af markedsprisen m.v. på transmissionsledningen. Klager har alene klaget over Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014 om afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen.

Klager har endvidere den 30. oktober 2012 indbragt en klage for Energitilsynet over prisfastsættelsen på varme fra Hillerød Kraftvarmeværk. Denne klage behandles særskilt ved Energitilsynet og er fortsat under behandling ved tilsynet.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 4 af 19

Klagesagens tema

Denne sag drejer sig om størrelsen af afskrivningsgrundlaget på den sydgående transmissionsledning, nærmere bestemt om en varmeprismæssigt nedskreven værdi for transmissionsledningen på 54,5 mio. kr. pr. 1. januar 2011⁴ af hensyn til fremtidige varmepriser giver anledning til indgreb efter varmforsyningsloven.

Klager har som forkøbsberettiget til transmissionsledningen gjort gældende, at markedsprisen højest kan fastsættes til ledningens varmeprismæssigt nedskrevne værdi, og at den varmeprismæssigt nedskrevne værdi pr. 1. januar 2011 var væsentligt lavere end 54,5 mio. kr. Spørgsmålet har endvidere betydning i relation til overdragelsesaftalen mellem Vattenfall A/S og I/S Vestforbrænding, idet aftalen er betinget af, at købsprisen på 54,5 mio. kr. ikke overstiger den varmeprismæssigt nedskrevne værdi.

Klagers pris på fjernvarme leveret via transmissionsledningen var oprindeligt reguleret af en prisaf tale indgået med Sjællandske Kraftværker I/S dateret 15. juli 1994, som senere blev afløst af en ny prisaf tale indgået med Vattenfall A/S dateret 19. december 2007.

I perioden frem til 2011 har der ikke for Hillerød Kraftvarmeværk været indsendt priser, budgetter og priseftervisninger til Energitilsynet i overensstemmelse med kravene i varmforsyningslovens §§ 21-22, og anmeldelsesbekendtgørelsens regler⁵. Der fremgår ikke en post kaldet afskrivninger/ driftsmæssige afskrivninger af prisanmeldelser til Energitilsynet frem til 2011. An-

⁴ Datoen 1. januar 2011 er tidspunktet for Vattenfall A/S' overdragelse af transmissionsledningen til I/S Vestforbrænding.

⁵ Dagældende bekendtgørelse nr. 394 af 25. maj 2009 om anmeldelse af priser, omkostningsfordeling og andre betingelser for transport og levering af fjernvarme samt produktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prislofter. Den nugældende anmeldelsesbekendtgørelse er bekendtgørelse nr. 1282 af 5. december 2014.

meldelserne er kaldt aconto priser. Det samme gælder priseftervisninger i samme periode. Af selvevalueringen fremgår bl.a., at varmen fra Hillerød Kraftvarmeværk i hele Vattenfall A/S' ejerperiode er afregnet i henhold til leveringsaftaler, og at den foreliggende priseftervisning fra 2010 ligeledes er udarbejdet i overensstemmelse med aftalerne, og at de enkelte poster derfor kun i begrænset omfang kan afstemmes til selskabets bogføring. Transmissionsledningen har heller ikke været udskilt i et særskilt selskab i henhold til kravene i varmeforsyningslovens § 23 g.

Sagens parter er enige om, at det samlede afskrivningsgrundlag før afskrivninger er 84,89 mio. kr. (den oprindelige anlægssum plus en tilgang på 523.000 kr. i 2008, som udgør Vattenfall A/S andel af en efterfølgende investering). Sagens parter er imidlertid ikke enige om, hvorvidt klager i medfør af de privatretlige aftaler om varmelevering har betalt for afskrivninger over varmepriserne.

Spørgsmålet er herefter, om varmeprismæssige afskrivninger må anses for foretaget på transmissionsledningen, og i benægtende fald om Vattenfall A/S, som overtog transmissionsledningen fra DONG Energy Power A/S pr. 1. juli 2006, og andre tidligere ejere, har været forpligtet til at afskrive på transmissionsledningen.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014 fremgår bl.a. følgende:

"[...]

2. Afgørelse

8. Energitilsynet har på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering truffet afgørelse om følgende:

- At Energitilsynet ikke kan tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Farum Fjernvarme har et aftaleretligt krav på, at ejere af transmissionsledningen frem til 1. januar 2011 skulle foretage afskrivninger på transmissionsledningen i varmeforsyningslovens forstand, jf. § varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, idet Energitilsynet ikke behandler klager vedrørende civilretlige tvister, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. pkt.
- At Energitilsynet afviser at give pålæg om ændring af afskrivningsgrundlag/ anlægssaldo for den sydgående transmissionsledning på kr. 54,5 mio. pr. 1. januar 2011, jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, og afskrivningsbekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 3, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 2. Energitilsynet lægger herved til grund, at der ikke er foretaget afskrivninger på den sydlige transmissionsled-

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 5 af 19

ning i varmeforsyningslovens forstand fra etableringen til og med 31. december 2010, jf. afskrivningsbekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 3, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 2.

...
[...]"

Energitilsynets afgørelse er medtaget i dens helhed som **bilag 1**.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014 bør ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling. Klager har til støtte herfor navnlig anført følgende:

1. september 2015
J.nr 1021-15-1-28
UJO-EKN

Konkret foretagne afskrivninger efter varmeforsyningsloven

Side 6 af 19

- Det er i strid med det forvaltningsretlige undersøgelsesprincip, at Energitilsynet som grundlag for tilsynets afgørelse vælger alene at lægge vægt på den ene af parternes ensidigt udarbejdede opgørelse af anlæggets økonomi for perioden 2000-2010. Energitilsynet har ikke modtaget anmeldelser af budgetter og priser, som foreskrevet i varmeforsyningsloven, men har alene modtaget et summarisk prisregnskab, der er udarbejdet efter, at sagen er blevet rejst for tilsynet. På tidspunktet for prisregnskabets udarbejdelse var der uenighed mellem parterne om prisforholdene og markedsprisen på transmissionsledningen. Prisregnskabet er ikke revisorpåtegnet og er ikke dokumenteret ved fremlæggelse af anden original dokumentation for perioden 2000-2010. I den priseftersvisning, der blev indsendt i 2011 for 2010, har Vattenfall A/S' revisor endvidere taget forbehold for afskrivningsgrundlaget. Ejerne af Hillerød Kraftvarmeværk har således ikke dokumenteret afskrivningsgrundlaget, og det er i strid med undersøgelsesprincippet, at Energitilsynet uden nærmere undersøgelser fastslår, at der ikke er foretaget afskrivninger på transmissionsledningen.
- Afskrivningsgrundlaget kunne i stedet været fastlagt på baggrund af byggeregnskabet for transmissionsledningen samt på baggrund af parternes aftalegrundlag for varmeleverancen i perioden 2000-2010. Det fremgår udtrykkeligt af aftalegrundlaget, at der er foretaget afskrivninger på transmissionsledningen, og at klager har betalt for afskrivninger over varmepriserne som en del af kapitalomkostningerne. Aftalegrundlaget er et samtidigt, originalt materiale for perioden 2000-2010, som begge parter har tiltrådt. Der er intet til hinder for, at Energitilsynet lader disse privatretlige aftaler indgå i tilsynets bevisvurdering af, om der er foretaget afskrivninger på transmissionsledningen og størrelsen heraf.

Generel afskrivningspligt

- Klager er enig med Energitilsynet i, at varmemforsyningsloven ikke indeholder krav om, at der skal indregnes afskrivninger i den anmeldte omkostningsbestemte varmepris. DONG Energy A/S og Vattenfall A/S har imidlertid ikke udarbejdet eller anmeldt omkostningsbudgetter eller priseftersvisninger til Energitilsynet for perioden 2000-2010. Konsekvensen af, at der ikke indregnes afskrivninger i varmeprisen, er, at underdækninger reelt konverteres til en evig fremtidig opkrævningsret. Dette er i strid med Energiklagenævnets praksis og Energitilsynets egen praksis, hvorefter der kan fastslås en samtidighedsgrundsætning i relation til spørgsmålet om indregning af underdækninger i varmeprisen efter varmemforsyningslovens § 20. I Energiklagenævnets afgørelse af 5. september 2011 (j.nr. 1021-11-12)⁶ udtalte nævnet, at indregning af en underdækning i varmeprisen nok må antages at skulle ske i forholdsvis nær tidsmæssig tilknytning til det regnskabsår, den er opstået i, og at det ikke kan udelukkes, at der er grænser for, hvor længe efter en underdæknings opståen, at den fortsat kan anses for at afspejle en nødvendig omkostning. Konsekvensen af Energitilsynets afgørelse, hvorefter DONG Energy A/S og Vattenfall A/S får ret til at disponere i forhold til afskrivningerne, er, at der opstår et forvrænget billede af over- underdækninger for de enkelte år, hvilket er i strid med samtidighedsgrundsætningen som er en del af varmemforsyningslovens § 20.
- Klager er ikke enig med Energitilsynet i, at afskrivninger efter varmemforsyningsloven ikke har noget at gøre med anlæggets tekniske og økonomiske levetid, men alene skulle være likviditetsmæssige posteringer. Varmeforsyningsloven og dens forarbejder indeholder ikke nogen nærmere definition af begrebet. Heller ikke den nuværende eller tidligere gældende afskrivningsbekendtgørelse indeholder en definition af begrebet "afskrivninger". Afskrivningsbekendtgørelsen synes dog at forudsætte, at afskrivninger har sammenhæng med anlæggets værdi, idet afskrivningsgrundlaget skal tage udgangspunkt i anlægssummen. I henhold til Den danske Retskrivningsordbog betyder afskrivninger "det at nedsætte værdien af et aktiv". Efter en ordlydsfortolkning af varmemforsyningslovens § 20 betyder begrebet "afskrivninger" således, at værdien af et aktiv nedsættes. I henhold til Energistyrelsen vejledning i samfundsøkonomiske analyse og beregningsforudsætninger på varmeområdet er "afskrivninger" tillige udtryk for en nedsættelse af et aktivs værdi. Energitilsynets vejledning fra 2010, der giver mulighed for, at afskrivninger ikke er udtryk for anlæggets værdig, men alene er

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 7 af 19

⁶ Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

likviditetsmæssige posteringer, kan ikke ændre på en naturlig forståelse af begrebet og er i øvrigt ikke bindende for Energiklagenævnet.

- Manglende afskrivning på transmissionsledningen er til væsentlig ulempe for klager, idet klager har indrettet sig på, at transmissionsledningen er afskrevet i overensstemmelse med parternes aftale, og at en eventuel underdækning dermed også er bortfaldet. Energitilsynet bør derfor i medfør af afskrivningsbekendtgørelsens § 8 gøre undtagelse fra afskrivningsbekendtgørelsens regler.

Energitilsynets sagsbehandling

Energitilsynets sagsbehandling har efter klagers opfattelse været i strid med god forvaltningsskik på følgende punkter:

- Energitilsynet undlod af egen drift at vende tilbage til den del af klagers henvendelse af 21. marts 2011, der angik afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen. Først efter fornyet henvendelse fra klager af 30. oktober 2012 blev sagen rejst.
- Spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen kan ikke udskilles til en selvstændig sag, der afgøres separat fra den generelle sag om prisfastsættelsen på varme fra Hillerød Kraftvarmeværk. I sagen om prisfastsættelsen på varme fra Hillerød Kraftvarmeværk skal der tages stilling til både omkostningsfordelingens rimelighed, og om en række omkostningsposter i øvrigt har været indregningsberettigede. Det giver hverken retligt eller faktisk mening at tage stilling til størrelsen af afskrivningsgrundlaget pr. 1. januar 2011, når der endnu ikke er taget stilling til, om omkostningsfordelingen har været rimelig.
- Energitilsynet har haft en urimelig lang sagsbehandlingstid. Klager rettede henvendelse til Energitilsynet om sagen den 21. marts 2011, og først den 25. november 2014 foreligger der en afgørelse om markedsprisen for transmissionsledningen og en enkelt post i varmeprisregnskabet (afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen), mens den øvrige del af sagen om prisfastsættelsen på varme fra Hillerød Kraftvarmeværk endnu ikke er afgjort.
- Energitilsynet har undertiden anvendt en kommunikationsform, som har skabt tvivl hos klager om den pågældende sagsbehandlers upartiskhed. Da klager rettede henvendelse til Energitilsynet herom, beklagede tilsynets direktør det anvendte sprogbrug, men beklagelsen blev udarbejdet og sendt af den samme medarbejder, som der var klaget over.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 8 af 19

Synspunkter og bemærkninger fra Vattenfall A/S, I/S Vestforbrænding og DONG Energy A/S

Vattenfall A/S finder, at Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014 bør stadfæstes. Vattenfall A/S har anført, at man kan tilslutte sig Energitilsynets bemærkninger til klagen og har herudover navnlig anført følgende:

- Klager har under henvisning til den oprindelige prisaftale indgået med Sjællandske Kraftværker I/S anført, at klager via betaling for varmen har betalt afskrivninger og drift af transmissionsledningen og kraftvarmeværket. Dette er ifølge Vattenfall A/S ikke korrekt. Det fremgår af den pågældende bestemmelse, at den fulde omkostning til anlæg af transmissionsledningen er afholdt af Vattenfall A/S, og at afskrivninger af anlægssummen ikke indregnes i varmeprisen.
- Klager har endvidere under henvisning til den nye prisaftale indgået med Vattenfall A/S af 19. december 2007 anført, at de kapitalomkostninger, som klager ifølge aftalen skal betale en andel af, udgør afskrivninger. Dette er ifølge Vattenfall A/S ikke korrekt. Det fremgår af aftalen, at kapitalomkostninger er fastsat som en rente på 8 pct. p.a. af den oprindelige anlægssum inklusiv tilskud fra Energistyrelsen og byggerenter. Heller ikke efter den nye varmeleveringsaftale har klager derfor betalt afskrivninger.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 9 af 19

I/S Vestforbrænding har tilsluttet sig Vattenfall A/S' bemærkninger.

DONG Energy A/S har ikke afgivet bemærkninger til klagen.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at tilsynets afgørelse af 25. november 2014 skal stadfæstes. Energitilsynet har henholdt sig til afgørelsen og den heri indeholdte begrundelse. Energitilsynet har i afgørelsen af 25. november 2014 navnlig udtalt følgende:

Konkret foretagne afskrivninger efter varmforsyningsloven

- Det er den enkelte varmevirksomhed, der inden for rammerne af afskrivningsbekendtgørelsen beslutter, om der skal ske afskrivninger og i hvilket omfang. For at der er foretaget afskrivninger efter varmforsyningsloven, er det efter Energitilsynets opfattelse en betingelse, at dette har fremgået af et budget anmeldt til Energitilsynet i forbindelse med en prisansøgning. Energitilsynet finder ikke, at tilsynet har hjemmel til at fastsætte, at der er foretaget afskrivninger, hvis virksomheden ikke selv har truffet en beslutning om at foretage afskriv-

ninger efter varmemforsyningsloven ved at anmelde et budget med afskrivninger senest samtidig med prisanmeldelsen.

- Efter Energitilsynets vurdering har Energitilsynet ved afgørelse af, om der er foretaget afskrivninger efter varmemforsyningsloven, ikke hjemmel til at lægge vægt på, om dette måtte følge af privatretlige aftaler mellem en varmemvirksomhed og aftager. Spørgsmål om civilretlige forpligtelser kan i stedet indbringes for domstolene. I den nærværende sag betyder det, at spørgsmålet om, hvorvidt der er sket afskrivninger, må bedømmes ud fra varmemforsyningsloven og ikke parternes varmemleveringsaftale.
- Da Vattenfall A/S, eller tidligere ejere af Hillerød Kraftvarmemværk, ikke har indsendt budgetter med afskrivninger i forbindelse med prisanmeldelser for de enkelte år, finder Energitilsynet, at der ikke er foretaget varmemprismæssige afskrivninger på transmissionsledningen. Det er således ikke det summariske prisregnskab, som udgør begrundelsen for Energitilsynets afgørelse. Energitilsynet har derimod lagt vægt på det retlige udgangspunkt sammenholdt med de faktiske begivenheder i perioden, nærmere bestemt at der ikke blev indsendt budgetter med afskrivninger forud for opkrævningen af varmemprisen de enkelte år, som er begrundelsen for tilsynets konklusion om, at der ikke er sket afskrivninger i varmemforsyningslovens forstand. Det er korrekt, at denne konklusion er i overensstemmelse med det summariske prisregnskab, men det er ikke dette materiale, som er begrundelsen for Energitilsynets afgørelse.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 10 af 19

Generel afskrivningspligt

- Efter Energitilsynets opfattelse er prisreguleringen i varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, en maksimalprisregulering ud fra princippet om nødvendige omkostninger. Det indebærer, at der ikke kan opkræves en varmempris, som giver indtægter ud over de nødvendige omkostninger. Varmeforsyningsloven er derimod ikke generelt til hinder for, at der opkræves en lavere varmempris end de nødvendige omkostninger, f.eks. som følge af privatretlige aftaler. Der gælder således ikke et generelt forbud mod, at varmemforsyningsvirksomhederne giver afkald på mulige indtægter og opkræver en lavere pris end tilladt. Afskrivninger er i varmemforsyningslovens forstand udtryk for likviditetsmæssige poster, hvor afskrivninger ud fra et likviditetshensyn (gældsafvikling) er umiddelbart indberegnsberettigede omkostninger efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.
- Efter en gennemgang af afskrivningsbekendtgørelsens regler og disses forhistorie finder Energitilsynet endvidere, at afskrivningsbekendtgø-

relsens regler ikke indebærer en pligt til at foretage afskrivninger af anlægsaktiver, ligesom hverken praksis eller faglitteratur kan understøtte en sådan pligt.

- Samtidighedsprincippet – hvorefter de brugere, der er årsag til omkostningerne, også bærer dem – kan heller ikke efter Energitilsynets opfattelse føre til, at der skulle gælde en generel pligt til at foretage afskrivninger på anlægsaktiver efter varmemforsyningsloven. Der findes ikke praksis for anvendelse af princippet i forbindelse med afskrivninger. Der er endvidere tale om et ulovbestemt princip, hvorfor samtidighedsprincippet ikke kan begrunde en generel pligt til systematiske afskrivninger, som ikke fremgår af afskrivningsbekendtgørelsen. Hvis der i en konkret situation er problemer med manglende samtidighed ved afskrivninger, vil der kunne tages hånd om dette efter reglerne i afskrivningsbekendtgørelsens § 7 om urimelig kapitaldannelse og eventuelt § 8 om væsentlig ulempe, som begge kræver en konkret begrundelse og ikke udgør den generelle hovedregel.
- Samlet er det således Energitilsynets opfattelse, at der på varmemforsyningslovens område ikke gælder en generel pligt til at foretage afskrivning af hele eller dele af en anlægssum, til at afskrive lineært, eller til at afskrive systematisk.

Energitilsynets indgrebsbeføjelser

- Selvom det efter Energitilsynets opfattelse er den enkelte virksomhed, der inden for rammerne af afskrivningsbekendtgørelsen beslutter, om der skal ske afskrivninger og i hvilket omfang, er dette dog ikke ensbetydende med, at Energitilsynet er afskåret fra at anvende tilsynets beføjelser i bl.a. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, og afskrivningsbekendtgørelsens §§ 7 og 8 til at gribe ind over for afskrivninger. Energitilsynet har imidlertid ikke efter tilsynets opfattelse hjemmel til at foretage en skønsmæssig ansættelse af transmissionsledningens varmeprismæssigt nedskrevne værdi, hvis Energitilsynet ikke havde fundet, at den var fuldt afskrevet. Energitilsynet har ikke efter afskrivningsbekendtgørelsen en generel beføjelse til skønsmæssigt at fastsætte størrelsen på afskrivninger, men alene til at gribe ind, hvis der er afskrevet i strid med reglerne eller ved undtagelse fra bekendtgørelsens regler, hvis der enten sker en urimelig kapitaldannelse, jf. § 7, eller hvis reglerne i afskrivningsbekendtgørelsen er til væsentlig ulempe for bl.a. forbrugerne, jf. § 8.
- Indgrebsbeføjelsen efter afskrivningsbekendtgørelsens § 7 over for urimelig kapitaldannelse forudsætter efter Energitilsynets opfattelse, at der er sket en indregning af afskrivninger i varmepriserne i varme-

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 11 af 19

forsyningslovens forstand, dvs. ud fra et anmeldt budget. Da dette ikke er tilfældet i nærværende sag, foreligger der ikke en kapitaldannelse, som skyldes afskrivningsbekendtgørelsens regler.

- Overvejelse om anvendelse af afskrivningsbekendtgørelsens § 8 om væsentlig ulempe finder Energitilsynet forudsætter, at der i sagen er faktiske forhold, som støtter, at der er/har været en sådan ulempe. Som følge af, at der ikke er en afskrivningspligt, er det Energitilsynets opfattelse, at det forhold, at der i en periode ikke er sket afskrivninger i varmforsyningslovens forstand, almindeligvis ikke i sig selv kan udgøre en sådan væsentlig ulempe. Der er almindeligvis ingen ulempe ved perioder uden afskrivninger. En sådan eventuel ulempe kan først komme på tale, når der senere måtte ske en opkrævning.
- Efter Energitilsynets vurdering er det tvivlsomt, om afskrivningsbekendtgørelsens § 8 giver adgang til at undtage fra bestemmelserne f.eks. i form af, at den maksimale afskrivningsandel årligt skal være lavere, eller at den maksimale afskrivningsperiode skal være kortere. Dette skyldes, at der efter Energitilsynets opfattelse hverken kan opstilles et generelt krav om lineære afskrivninger eller om systematiske afskrivninger.
- For så vidt angår Energitilsynets indgrebsbeføjelser i relation til fremtidige afskrivninger, finder Energitilsynet, at afskrivningsbekendtgørelsen giver mulighed for, at en varmemevirksomhed kan undlade afskrivninger i de første 25 år efter et anlæg er sat i drift og placere dem fordelt på de sidste 5 år. Det kan ikke udelukkes, at dette afhængigt af de nærmere konkrete omstændigheder ville kunne udgøre en væsentlig ulempe for forbrugerne og dermed være omfattet af § 8 i afskrivningsbekendtgørelsen. Det er heller ikke udelukket, at varmepriserne med en sådan indregning konkret vil kunne være urimelige efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Da den nærværende sag alene handler om afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen den 1. januar 2011, et tidspunkt godt 15 år efter idriftsættelsen, er det efter Energitilsynets opfattelse ikke nødvendigt for afgørelsen at foretage en nærmere vurdering af tilsynets kompetence til at begrænse fjernvarmevirksomheders fremadrettede afskrivninger i varmforsyningslovens forstand.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 12 af 19

Energitilsynet har vedrørende tilsynets sagsbehandling udtalt følgende:

- Energitilsynet finder ikke, at tilsynets sagsbehandling har været i strid med god forvaltningsskik. Da sagsbehandling i strid med god forvaltningsskik i øvrigt ikke kan medføre en afgørelses ugyldighed, finder

Energitilsynet under alle omstændigheder, at disse forhold ikke er relevante for Energiklagenævnets afgørelse af nærværende sag.

- Energitilsynet har fundet det hensigtsmæssigt at behandle de tre sager (afskrivningsgrundlag for transmissionsledningen, markedspris for transmissionsledningen og sagen om prisfastsættelse på varme fra Hillerød Kraftvarmeværk) separat. Dette skyldes primært, at sagen om fastsættelse af markedspris for transmissionsledningen og vilkår for klagers udnyttelse af forkøbsret har et særligt hjemmelsgrundlag i varmeforsyningslovens § 23 f, stk. 4, hvorimod de to andre sager behandles med hjemmel i varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, om Energitilsynets generelle indgrebsbeføjelse. Hertil kommer sagernes betydelige omfang, som kan være mere overskueligt ved opdeling. For så vidt angår spørgsmålet om afgørelse af nærværende sag forud for sagen om varmeprisen finder Energitilsynet, at disse to sager kan afgøres uafhængigt af hinanden. Afklaring af omkostningsfordelingens rimelighed i sagen om varmeprisen vil ikke få betydning for afskrivningsgrundlag for transmissionsledningen, idet der er tale om en investering, der udelukkende tilhører varmesiden. Endvidere er parterne i nærværende sag enige om den oprindelige anlægssums størrelse for transmissionsledningen.
- For så vidt angår sagsbehandlingstiden bemærker Energitilsynet, at den lange sagsbehandlingstid bl.a. skyldes, at tilsynet til brug for vurderingen af markedsprisen på transmissionsledningen har indhentet en omfangsrig undersøgelse og vurdering fra et revisionsfirma. Da sagen om markedsprisen på transmissionsledningen og sagen om afskrivningsgrundlag for transmissionsledningen på baggrund af parternes anmodning herom skulle afgøres samtidig, har dette forhold også haft betydning for sagsbehandlingstiden af sagen om afskrivningsgrundlag for transmissionsledningen. Hertil har det forlænget sagsbehandlingstiden, at sagens parter i flere omgange har anmodet om fristforlængelser, at parternes indlæg i sagerne har haft et betydeligt omfang, og at Energitilsynet har haft en personalemæssig situation præget af flere barselsorlover.
- Vedrørende kommunikationsform har Energitilsynets direktør beklaget, at formuleringen i en konkret e-mail af 10. oktober 2013 til klager var uhensigtsmæssig. Beklagelsen er ikke udarbejdet eller afsendt af den medarbejder, der havde skrevet den pågældende e-mail. At denne medarbejders initialer er angivet i forbindelse med Energitilsynets direktørs beklagelse skyldes den daværende tekniske opsætning af Energitilsynets ESDH-system.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 13 af 19

Retsgrundlaget

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, regulerer, hvilke omkostninger kollektive varmforsyningsanlæg m.v. kan indregne i varmeprisen. Varmeforsyningslovens § 20, stk. 2, indeholder hjemmel til fastsættelse af regler om indregning af andre omkostninger end de i stk. 1 nævnte. Af varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, fremgår følgende:

”[...]

§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17, § 20 a og § 20 b. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraftvarmeanlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte kan indregnes i priserne, jf. dog stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af kompensation ved et projekt til ændring af områdefrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden forrentning af indskudskapital.

...

[...]”

I medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, er der i afskrivningsbekendtgørelsen fastsat nærmere regler om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital. Følgende fremgår bl.a. af afskrivningsbekendtgørelsen:

”[...]

§ 2. For de nye anlæg indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne på grundlag af den konstaterede anlægssum med fradrag af henlæggelser, jf. § 5.

§ 3. Ved anlægssum forstås anskaffelsesprisen med tillæg af de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen. Heri kan endvidere indregnet byggerenter opgjort på idriftsættesestidspunktet.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 14 af 19

Stk. 2. På værker med forenet produktion fordeles den totale anlægssum på de enkelte produkter efter rimelige driftsøkonomiske principper.

§ 4. Afskrivninger af de i §§ 1 og 2 nævnte værdier foretages med indtil 20 procent om året.

Stk. 2. For anlæg idriftsat inden afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982, foretages afskrivninger over en periode på højst 15 år fra det nævnte regnskabsår.

Stk. 3. For anlæg idriftsat efter afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982 foretages afskrivninger særskilt for det enkelte års samlede anlægssum. Det enkelte års anlægssum skal være afskrevet over en periode på højst 30 år fra idriftsættelsestidspunktet.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Kapitaldannelse

Side 15 af 19

§ 7. I tilfælde, hvor anvendelsen af reglerne i §§ 1-5 medfører en urimelig kapitaldannelse, kan gas- og varmeprisudvalget bestemme, at bogførte fondsmidler, herunder midler overført til ejerne - dog bortset fra pensionsfond og rimelige driftskapitalmidler - anvendes til nedsættelse af priserne på varmt vand, damp eller gas i forsyningsområderne.

Undtagelse og ikrafttræden

§ 8. I tilfælde, hvor bestemmelserne i §§ 1-5 medfører væsentlige ulemper for virksomheder eller forbrugere eller urimelig ulighed mellem virksomhederne, kan gas- og varmeprisudvalget undtage fra bestemmelserne.

...

[...]"

Varmeforsyningslovens § 21, stk. 1, og stk. 3, foreskriver, at tariffer skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet, og at tariffer, der ikke er anmeldt som foreskrevet, er ugyldige. Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, giver endvidere Energitilsynet mulighed for at pålægge kollektive varmforsyningsanlæg m.v. at bringe et urimeligt forhold til ophør, såfremt forholdet ikke bringes til ophør ved forhandling. Følgende fremgår af lovens § 21:

"[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og bygningsministeren (Energitilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Energitilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser, jf. dog stk. 6.

...

[...]"

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energitilsynets sagsbehandling

Side 16 af 19

Klager har anført, at Energitilsynets sagsbehandling på flere punkter har været i strid med god forvaltningsskik.

Energiklagenævnet bemærker indledningsvist, at begrebet "god forvaltningsskik" er en samlet betegnelse for en række krav, udviklet af Folketingets Ombudsmand, til forvaltningens adfærd, der ligger ud over de egentlige retlige krav til forvaltningen. Som eksempler på sådanne ikke retlige krav kan nævnes høflig og hensynsfuld optræden overfor borgerne, orientering om sagens gang, besvarelse af rykkerskrivelser og acceptable sagsbehandlingstider. Da disse krav ikke er egentlige retlige krav, og da disse krav i øvrigt ikke relaterer sig til en afgørelses materielle indhold (garanti for lovligt og rigtigt indhold), kan tilsidesættelse af god forvaltningsskik ikke medføre en afgørelses ugyldighed.

Med hensyn til Energitilsynets opdeling af klagers henvendelser til Energitilsynet i tre separate sager finder Energiklagenævnet, at det i vidt omfang - under behørig hensyntagen til de formelle forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler - er op til Energitilsynet at tilrettelægge tilsynets håndtering af tilsynets sager. Dette gælder også udskillelse af en sags enkelte elementer til afgørelse i flere separate dele. Da spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen efter Energiklagenævnets umiddelbare opfattelse juridisk set kan afgøres forud for spørgsmålet om den generelle prisfastsættelse for varme fra Hillerød Kraftvarmeværk, kan Energitilsynets udskillelse af spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen til separat afgørelse ikke give Energiklagenævnet anledning til bemærkninger.

For så vidt angår spørgsmålet om sagsbehandlingstiden hos Energitilsynet bemærker Energiklagenævnet, at den samlede sagsbehandlingstid i relation til den indklagede afgørelse har beløbet sig til ca. 3 ½ år, og at dette må anses for en ualmindelig lang sagsbehandlingstid, uanset sagens konkrete omstæn-

digheder. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet på et tidligere tidspunkt end ved afgørelsen af 13. oktober 2011 burde have orienteret klager om, hvorledes spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget for transmissionsledningen ville blive behandlet hos Energitilsynet.

Spørgsmålet om Energitilsynets kommunikationsform giver ikke Energiklagenævnet anledning til yderligere bemærkninger, idet nævnet har noteret sig Energitilsynets direktørs besvarelse af klagers henvendelse herom og i øvrigt Energitilsynet forklaring til Energiklagenævnet vedrørende de tekniske forhold omkring udarbejdelsen af Energitilsynets direktørs besvarelse.

Afskrivningsgrundlag for transmissionsledningen

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, regulerer, hvilke omkostninger kollektive varmforsyningsanlæg m.v. kan indregne i varmeprisen. Bestemmelsen, der bygger på "hvile-i-sig-selv-princippet", angiver at kun nødvendige omkostninger kan indregnes i priserne. Driftsmæssige afskrivninger er opregnet i bestemmelsen som en af de omkostningstyper, der er umiddelbart indberegningsberettigede. Formålet med varmforsyningslovens § 20, stk. 1, er således at angive, hvilke omkostningstyper der kan indregnes i varmeprisen. Hensynet bag bestemmelsen er imidlertid ikke at skabe et retvisende billede af et aktivs værdi på regnskabstidspunktet, hvorfor hverken forståelsen af begrebet "afskrivninger" i f.eks. årsregnskabsloven⁷ eller i øvrigt en almindelig sproglig forståelse af begrebet er relevant i forhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Energiklagenævnet er på den baggrund enig med Energitilsynet i, at en betingelse for, at varmeprismæssige afskrivninger kan anses for foretaget i relation til varmforsyningslovens § 20, stk. 1, er, at sådanne afskrivninger har fremgået af et budget anmeldt til Energitilsynet i forbindelse med en prisansøgning.

Energiklagenævnet er endvidere enig med Energitilsynet i, at varmforsyningslovens § 20, stk. 1, er udtryk for en maksimalprisregulering, og at bestemmelsen ikke generelt er til hinder for, at der opkræves en lavere varmepris, end de nødvendige omkostninger tilsiger. Det er den enkelte varmforsyningsvirksomhed, der inden for rammerne af afskrivningsbekendtgørelsens regler beslutter, om afskrivninger skal indregnes i priserne, og Energiklagenævnet er derfor også enig med Energitilsynet i, at der ikke gælder en generel pligt til at foretage og indregne afskrivninger på anlægsaktiver efter varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 17 af 19

⁷ Bekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013 af årsregnskabsloven med senere ændringer.

Idet Energiklagenævnet kan tiltræde Energitilsynets fortolkning af afskrivningsbekendtgørelsens regler og tilsynets udlægning af betydningen af Energiklagenævnets praksis for nærværende sag, finder Energiklagenævnet heller ikke, at en pligt til at foretage og indregne afskrivninger på anlægsaktiver følger af afskrivningsbekendtgørelsens regler eller Energiklagenævnets praksis.

Det er Energiklagenævnets opfattelse, at det såkaldte "samtidighedsprincip", hvorefter en underdækning i varmepriisen nok må antages at skulle ske i forholdvis nær tidsmæssig tilknytning til det regnskabsår, den er opstået i, ikke i sig selv kan føre til, at der gælder en generel pligt til at foretage og indregne afskrivninger på anlægsaktiver i medfør af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1. Energiklagenævnet kan i den forbindelse henholde sig til det af Energitilsynet anførte.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Side 18 af 19

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at undladelse af at foretage varmeprismæssige afskrivninger over en længere årrække, i visse konkrete tilfælde vil kunne medføre en urimelig kapitaldannelse (afskrivningsbekendtgørelsens § 7), væsentlige ulemper for virksomheder/forbrugere (afskrivningsbekendtgørelsens § 8), eller at omkostningerne til sådanne varmeprismæssige afskrivninger på et vist tidspunkt ikke længere kan anses for at afspejle en nødvendig omkostning (varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, jf. § 21, stk. 4). Dette forudsætter dog, at afskrivningerne indregnes på et senere tidspunkt. Da dette ikke nødvendigvis er en konsekvens af ikke tidligere at have indregnet afskrivninger, vil en sådan vurdering først være aktuel på tidspunktet for en eventuel senere indregning. Herudover vil det komme an på en konkret vurdering og forudsætte, at der i det enkelte tilfælde kan godtgøres en urimelig kapitaldannelse eller væsentlige ulemper m.v. Energiklagenævnet finder ikke, at der i nærværende sag er forhold, som støtter, at dette er/har været tilfældet.

Energiklagenævnet finder på denne baggrund i lighed med Energitilsynet, at der ikke i varmeforsyningslovens forstand er foretaget afskrivninger på transmissionsledningen, idet der ikke er indsendt budgetter eller andet prismæssigt materiale til Energitilsynet, hvoraf fremgår, at afskrivninger er indregnet i priserne. Det har efter Energiklagenævnets opfattelse i den forbindelse ingen betydning, hvad der eventuelt måtte følge af parternes varmeleveringsaftaler, hvorfor det heller ikke har været i strid med det forvaltningsretlige undersøgelsesprincip, at Energitilsynet ikke har tillagt dette betydning.

Energiklagenævnet har ikke herved taget stilling til, hvorvidt klager i medfør af parternes varmeleveringsaftaler måtte have et civilretligt krav på, at ejerne af transmissionsledningen frem til 1. januar 2011 skulle have foretaget afskrivninger på transmissionsledningen. Energiklagenævnet skal herved henviser til, at det ligger uden for Energitilsynets kompetence – og hermed også

Energiklagenævnets – at tage stilling til civilretlige tvister, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1⁸. Dette må i stedet indbringes for domstolene.

Af disse grunde og af de grunde, der er anført i Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014, stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 25. november 2014.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 31. august 2015.

1. september 2015

J.nr 1021-15-1-28

UJO-EKN

Afgørelsen er truffet i medfør af varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Side 19 af 19

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnetsformand

Ulla Østergaard
Specialkonsulent

⁸ Bekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 af lov om elforsyning med senere ændringer.